

Lucas Antón Lorenzo: “Quan una cosa t’apassiona i es fa amb il·lusió les dificultats desapareixen”

COMITÈ ÀRBITRES | 12/02/2019

El col·legiat del CTAFS, de només 19 anys, es va afiliar l'any 2015 i el proper divendres serà premiat a la Nit de l'Arbitratge pel seu ascens a Divisió d'Honor Catalana.

L'àrbitre de futbol sala **Lucas Antón Lorenzo** (Barcelona, 1999) assistirà a la **Nit de l'Arbitratge Català** del proper divendres 15 de febrer per tal de rebre un guardó en homenatge per l'ascens assolit la temporada anterior. **Lorenzo** es va afiliar al Comitè Tècnic d'Àrbitres de Futbol Sala el 2015 i el mateix any ja va debutar. Aquesta és la seva quarta campanya com a col·legiat i any rere any ha aconseguit pujar de categoria. Enguany, ha passat de la Primera Catalana a Divisió d'Honor Catalana, fet que li ha valgut el premi.

Quan i per què va decidir dedicar-se a l'arbitratge?

Vaig començar a arbitrar a la temporada 2015-2016. De petit jugava a futbol sala, a l'equip del meu barri, i la figura de l'àrbitre sempre m'havia cridat l'atenció. Un dia vaig entrar a la pàgina web de l'FCF per mirar el calendari i la classificació del meu equip, i vaig veure una notícia en què buscaven persones per fer el curs de formació d'àrbitres. Vaig enviar la sol·licitud, vaig passar una entrevista amb el cap del CTAFS, Marcelino Blázquez, i vaig fer el curs. Ja estic en la meua quarta temporada.

Què l'atreia del món arbitral?

És una forma d'estar vinculat i viure el futbol sala d'una manera completament diferent a la de jugador. A més, veia que els àrbitres que em xiulaven gaudien fent la seva feina.

Com es definiria com a col·legiat?

Ferm i dialogant quan el partit ho permet. Soc una persona força tranquil·la, treballadora i constant amb allò que m'agrada i això crec que es veu reflectit quan estic arbitrant. Intento treure la meua millor versió en cada partit. A la pista vull ser jo mateix, el més natural possible.

Què és el que més li agrada d'aquesta feina?

Quan estic arbitrant desconnecto de la resta de coses, i només penso en el partit i en allò que l'envolta, la il·lusió de continuar millorant, l'exigència personal, la companyonia, i l'empatia amb la parella arbitral i la resta d'àrbitres.

**FEDERACIÓ
CATALANA
DE FUTBOL**

Departament de
premsa i comunicació

T. 93 265 24 77 Ext. 2081
premsa@fcf.cat

www.fcf.cat

Des que va començar a xiular al moment actual, s'han complert les seves expectatives?

Vaig entrar sense gaires expectatives perquè fins que no vaig començar a arbitrar no sabia realment el que em trobaria i si m'agradaria. Això sí, vaig començar amb molta il·lusió i amb ganes de fer-ho el millor possible. Cada temporada que passa, la il·lusió per començar és la mateixa o més.

Quin és el proper objectiu que s'ha fixat?

L'objectiu de cada temporada és gaudir, aprendre i aspirar al màxim nivell arbitral. Des que vaig començar a arbitrar he aconseguit l'ascens al final de cada temporada i el proper pas seria aconseguir pujar a Tercera Divisió Nacional. L'arbitratge no deixa de ser un esport i trobo que la motivació de tractar d'aspirar al màxim possible és molt important per continuar millorant.

Què destacaria de la tasca que realitza el CTAFS de l'FCF?

S'està treballant amb moltes ganes per intentar que estem preparats el millor

possible, realitzant diverses formacions durant la temporada, i fent els exàmens teòrics i les proves físiques.

Com valoraria les formacions i les jornades tècniques que duu a terme el Comitè arbitral?

La valoració és positiva, ja que qualsevol suport que rebem per millorar sempre és benvingut. Destacaria, sobretot, les jornades de tecnificació en pista, ja que permeten tractar temes que no trobem implícits en el reglament, però que són molt importants.

Durant aquests anys, ha notat diferències en el comportament del públic i dels jugadors amb la posada en marxa de les campanyes de l'FCF?

El treball de conscienciació que s'està realitzant des de l'FCF amb les diverses campanyes és molt positiu. Tot i això, desafortunadament, encara es troben situacions desagradables en alguns partits. És un camí que s'ha de continuar per tractar de reduir

**FEDERACIÓ
CATALANA
DE FUTBOL**

Departament de
premsa i comunicació

T. 93 265 24 77 Ext. 2081
premsa@fcf.cat

www.fcf.cat

aquests comportaments.

A la Nit de l'Arbitratge del proper 15 de febrer se'l premiarà pel seu ascens. Per a vostè, quina és la tasca més difícil d'un àrbitre?

El reconeixement que té la Federació a la Nit de l'Arbitratge és d'agrair, ja que és el premi al treball que realitzem cada temporada. Als àrbitres se'ns exigeix el mínim error i estem sotmesos a una gran pressió. Ara bé, considero que quan una cosa t'apassiona i es fa amb il·lusió les dificultats desapareixen.

